

^{Suevi} ^{Itaque}
 Et Suevi frigore perierunt. Itaque compulsi
 fuerunt redire in patriam suam pro maiori
 parte. Anno revolutio iterato rex electus, ^{Adolfus}
 venit cum Suevis suis in terram, Orientalem
 cum magna copia armatorum. Marchio vero
 Fredericus castra sua precipua, puta ^{Friburg}
 et ^{Misene} cum multis militibus fidelibus
 suis cum copiis victualium premuniit.
 Rege ^{Adolfo} in ciuitate ^{Aldinburg} existente
 direxit litteras de salvo conductu ad ^{Fredericum}
 cum marchionem ^{Misnensem}, ut ad
 eum in ciuitatem ^{Aldinburg} veniret, quibus
 litteris credens ^{Aldinburg} cum paucis advenit.
 At ubi conuersum fuit, marchionem ^{Fre-}
 dericum in hospicio adire, mox Suevi cum
 armis et potentia ad hospicium marchionis
 occurrunt, ipsum in mensa sedentem occi-
 dere satagebant, quod praevideus quidam ^{etiam}
^{Friburgensis}, quicum marchione advenisset
 se inter marchionem et gladium vibratum
 persecutoris celeriter opposuit, ^{Sicque} in mor-
 tem pro domino suo marchione dedit. Mar-
 chio vero beneficio et auxilio suorum ad
 superiora domus peruenit, neque tutus presi-
 dio de nocte manus eorum evasit. Audiens ita-
 que rex ^{Adolfus} fodinam argenti ^{Friburg} fore
 et sine core marchionis, Tradimentum cum civi-
 bus ^{Friburgensibus} fecit, itaque quod premixis
 privilegiis et libertatibus imperialibus cives
^{Friburgenses} dolo circumvenit, ut eum cum
 suis de nocte introuiderent, et ut castrum
 cum multis militibus munitum sibi ^{ex}
 mare iuarent. Quod cum cives ^{tunc} traditores
 regi promississent, opportunitate capta nocte quadam
 rex ^{Adolfus} per cives in ciuitatem introuidit
 et mox murum castris, antequam tradimentum

m/
Misn.m/
Misn.

Friburgensis

a) quidem c

del. 121

p. m. i. v. i. s.

(p. m. i. v. i. s.)

a) quod tunc cives qui cum iurarent quod
 iterum ad. g. tunc ius. del.